

D E D I C A T O R I A.

fors est, ut alius quispiam barbariei & inhumanitati attribuat: ego vero imprudentiæ & peregrinorum morum haut scio experitiæ dicam an insolentiæ: quippe ubi Ciuium Nobilitas

Non mores hominum multorum vidit & vrbes;

Et in sua Ciuitate, quæ est quorundã fastuositas, ceu gallinaceus in fumo, præ sese cunctos mortaleis contemnunt, atque in ipsum adeo Iouem sese imperium tenere autumant. Cuius rei ego maxima documenta hæc habeo, quod fere magnarum diuitiarum & fortunæ bonorum modo æstimantes sunt, quarum tamen uti initium, sic finis est, animi incorruptas dotes atque æternas, quibus Respublicæ sustinentur, flocci faciunt, iisque deditos spernunt ac auersantur. Commemorare possem nuperis & recentissimis exemplis Ciuitates, quas iniuriarum hospitibus per contemptum illatarum vehementer pœnituerit, ne ea res nimis odiosa foret. Quippe illi postea Imperatorum, Principum atque aliorum Procerum gratiam sortiti sæpe contumeliarum pœnas in Ciuitates expetierunt, earumque precibus & supplicationibus, in Comitatu Cæsaris aut Principum Curiis, impedimenta obiectauerunt. Adeo verum est verbum illud vetus:

Consilio pollet, cui vim fortuna negauit.

Quin & fax ab iis inter ipsos persæpe Ciueis inflammata est, ut in partes distracta Ciuitas intus ac in ipsis visceribus incommodaretur, vicinisque Principibus tentandi ac audendi occasio in manus præberetur, nimirum sciebant, periculosiores esse inimicitias ac seditiones iuxta libertatem, ut de hisdem illis Germanis nostris prudens scriptor Tacitus obseruauit.

Queis mihi Ciuitatibus vestra Respublica, Patres Conscripti, veluti instar quoddam, à fabricatore illo mundani operis & rerum vniuersitatis, data ac proposita videtur, ut eius imitarentur exemplum. Namque ea nō in Germaniæ tantum meditullio, sed in ipso orbis centro ac vmbilico sita, ceu lumen quoddam Solare inter Rerum publicarum sidera elucet atque eminet. Nonne vestra hæc perpetua laus, vestra virtus fuit, quæ ut sitis aliis exēplo, faciatis? Siue n. publicā administrationē consideremus, seu in priuatorum vitam oculos coniiciamus, perfectissimarum astrorum virtutum relucere vndique ac radiare cernuntur. Quid? ipsa Respublica numnam non ad eam formæ præstantiam ac eximietatem constituta est, ut super eius luculentitate vel cum Athenis, Lacedæmone, atque ipsis adeo Venetiis, à quibus tamen, exemplo veterum Romanorum, præcepta eius conformandæ petere non erubuiſtis, in certamen minime ambiguū descendere audeatis? Sed de hac, quia omniū sermonib. prædicatur, omniū scriptis cōcelebratur, dicere apud vos, sit mero meridie facē in foro vestro velle allucere. Propriora quædã vobis, & in alias Ciuitates minus nota, ut habeant, vnde sibi æmulandi specimina sumant, pace vestra liceat, quā breuissime potero, paucis exsequi.